

държави. Ний непрестанахме да се стрѣмимъ въ продължение на двѣ години да склонимъ Портата на преобразования които би могли да покровителствоватъ християнитѣ въ Босна, Ерцеговина и България отъ произвола на мѣстните власти. Извѣршването на тия преобразования е истичало отъ предишнитѣ задължения тържественно приети отъ Портата предъ лицето на Европа. Нашитѣ усилия поддържани отъ съвокупнитѣ наставления на другитѣ правителства, неприведохх обаче, къмъ исканата цѣль. Портата остана непреклонна въ своето рѣшително отказване отъ всяко дѣйствително обезпечение на безопасността за своитѣ християнски подданици и отхвѣрли постановленията на цариградската конференция. Като желаехме да опитаме всички възможни средства за съглашение, ний предложихме на другитѣ кабинети да се състави особенъ протоколъ, въ който да се внесѫтъ най сѫщественнитѣ постановления на цариградската конференция и да се призове турското правителство да се присъедини на този международенъ актъ, изразявающъ крайния предѣлъ на нашитѣ миролюбиви искания. Нъ ожиданията ни не се оправдахх: Портата не даде внимание на единодушното желание на християнска Европа и не прие изложенитѣ въ протокола заключения.

„Като исчерпахме до край нашето миролюбие, ний съе принудени отъ високомѣрното упорство на Портата да пристѫшимъ къмъ повече рѣшителни дѣйствия. Това изисква и чувството на справедливостта и чувството на собственното наше достоинство. Турция съ своето отказване ни поставя въ необходимостта да се обѣрнемъ къмъ силата на оръжието. Дѣлбоко проникнати отъ убѣждение въ правата на нашето дѣло, ний, въ смилено упование на помощта и милосердието на Всевишния, обявяваме на всички наши вѣрно подданици, че е дошло врѣмѣто на което единодушно се отзъва цѣла Руссия. Ний изразихме намѣреніе да дѣйствоваме самостоятелно, когато счетемъ това за нуждно и когато честта на Руссия поискава това. Сега, като призоваваме благословението Божие за доблѣстната наша войска, Ний ѝ повеляваме да встѫпи въ предѣлъ на Турция.“

Издаденъ въ Кишиневъ, на Априлий 12 денъ 1877 год. отъ Р. X., а отъ нашето царуванie двадесетъ и трета година. на оригинала съ собственна рѣка на Н. И. Величество, подписанъ:

Александъръ.